

Drop, Nein Danke!

Natuurkundeles in het Duits

Achtergrond - 1 april 2006

Gymnasium Hamm: een school waar je je zeker thuis zal voelen. De sfeer is er gezellig en de diversiteit is heel groot. Er lopen 11-jarigen, pubers en volwassenen van verschillende nationaliteiten rond.

De leraar vroeg of wij (Denny, Jihan en Judith) nog een vraag wilden stellen, toen vroegen wij of iemand voor de klas wilde staan om over de school te vertellen. Ehh, niet allemaal tegelijk! Deze angst kun je dus ook nog steeds op je twintigste hebben. Uiteindelijk was Tarik diegene die dapper genoeg was om voor de klas te gaan staan. Hij had het over rapporten die ze twee keer per jaar kregen en dat hij na zijn diploma in München of in Saudi Arabië wilde studeren.

Nadat Tarik klaar was met zijn uitleg over de school vonden de leerlingen het tijd dat ze iets aan ons gingen vragen. "Wat vinden jullie van Hamburg? Wat vinden jullie van de school?" Nadat we dit beantwoord hadden vroegen wij hun naar het beeld dat ze van Amsterdam en Nederland hebben. Jammer genoeg kwamen ze niet echt verder dan de coffeeshops. De leerlingen vertelden ons ook wat over de vele verschillende nationaliteiten op deze school.

Ook vroegen wij aan de leraar wat hij nou eigenlijk doet als een leerling vervelend of luidruchtig is. Niet erg overtuigend zei hij dat hij de leerling er dan gewoon uit zou sturen. Iedereen begon te lachen, ook meneer Lübecke, en Johannes schudde nee. De leraar vertelde ons ook dat hij het leuker vindt om les te geven aan oudere leerlingen, omdat zij beter opletten.

Slowakije

Opeens viel het ons op dat er boven het schoolbord een land en een vlag op de muur geschilderd waren. Gymnasium Hamm is namelijk een *Europaschule*. We vroegen welk land het was, maar eigenlijk wist niemand dat! Meneer Lübecke ging daarom het lokaal uit en zag boven de deur staan dat dit lokaal Slowakije was. Tussen een blokkuur (na 45 min.) kregen de leerlingen vijf minuten pauze. Dat vond ik raar, want waarom een pauze als je toch in de klas mag eten en kletsen? Meneer Lübecke wist hier ook geen antwoord op. In de langere pauzes kon je in de kantine al voor twee euro vijftig lekker gaan lunchen.

We hadden [stroopwafels](#) en drop meegenomen. De wafels vonden ze heerlijk,

maar de drop vies. Toen we het zakje drop voor de tweede maal wilden rond laten gaan, was het meer zo van: "Nein Danke". Binnen een halve minuut was het zakje alweer bij ons. Oké, boodschap begrepen, niemand heeft wat gepakt, maar alleen het zakje doorgegeven.

We hebben een goede indruk gekregen van hoe het er op deze school aan toegaat. De leraar en leerlingen waren allemaal echt heel aardig.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3695/drop-nein-danke>